

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.232/2018/8.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes: I. r. I.rendű felperes neve

II. r. II.rendű felperes neve

III. r. III.rendű felperes neve

A felperes képviselője:
. Pető Zsófia Csenge ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
átsné dr. Rech Erika ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetés jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.251/2017/14.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.M.3575/2014/79.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.251/2017/14. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek - fejenként - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt fejenként 70.000 (hetvenezer) forint, összesen 210.000 (kettőszáztízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes viseli.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

1] Az I. r. felperes 2014. július 1-jétől 2015. június 30-ig tartó határozott időre szóló munkaszerződéssel vezető edzői munkakört töltött be az alperesnél. Feladatai között szerepelt a felnőtt csapat elméleti, fizikai, pszichikai és etikai felkészítése a bajnoki és kupafordulókra, a felkészítés szakmai munkájának irányítása, ideértve különösen a rendszeres edzések levezetését, edzőtábor és előkészítő rendezvények szervezését. A munkaszerződése szerint köteles volt a felnőtt labdarúgócsapat valamennyi edzésén, mérkőzésén részt venni, a csapathoz kapcsolódó eseményen, rendezvényen megjelenni, a felnőttcsapat valamennyi játékosáról szakmai elemzést, értékelést készíteni. Ezen túlmenően a szezonról értékelő tájékoztatást kellett a munkáltató részére készítenie. A munkaszerződés alapján a felperes köteles volt heti edzésprogram és egyéb programok időbeosztásának írásbeli összeállítására és kiírására, az edzésprogram munkáltató részére történő átadására és a csapat tagjaival való közlésére, valamint feladata volt, hogy szakmailag megalapozott javaslatot tegyen játékosok átigazolására, beépítésére, a keret összeállítására.

2] A II. r. felperes ugyancsak 2014. július 1-jétől 2015. június 30-ig tartó határozott időre létesített munkaviszonyt az alperesnél erőnléti edző munkakör betöltésére, ténylegesen másodedzői feladatokat látott el. Munkaszerződése tartalmazta, hogy köteles a labdarúgócsapat valamennyi edzésén, mérkőzésén részt venni, megjelenni a csapathoz kapcsolódó rendezvényen, eseményen, valamint feladata volt az I. r. felperessel együtt, hogy szakmailag megalapozott javaslatot tegyen az utánpótlás megfigyelése alapján játékosok átigazolására, „beépítésére”, a keret összeállítására.

3] A III. r. felperes szintén határozott időre létesített erőnléti edzői munkakörre munkaviszonyt, 2014. július 1-jétől 2015. június 30-ig terjedő időtartamra. Munkaszerződése tartalmazta, hogy köteles a labdarúgócsapat valamennyi edzésén, mérkőzésén részt venni, az összes kiegészítő feladatot a felnőtt labdarúgócsapat munkájához kapcsolódóan elvégezni, segíteni a vezetőedző és a másodedző munkáját, továbbítani a felnőttcsapat játékosainak kéréseit a futballklub tulajdonosa és ügyvezető igazgatója felé, a technikai igazgató munkáját támogatni.

4] Az alperes munkáltatói jogkör gyakorlója, a klub ügyvezető igazgatója **G.P.** 2014. október 6-ával szüntette meg a felperesek jogviszonyát. I. r. felperes esetében kifejtette, hogy munkáltatói elvárás volt a csapat kijuttatása a nemzetközi bajnokságra, illetve, hogy az akadémiistákat a férfi felnőtt NB I. csapatba beépítse. A NB I. csapata 10 mérkőzést játszott az Labdarúgó Ligában és mindössze 10 pontot szerzett. A munkáltató álláspontja szerint az elvárások nem teljesültek, bizalma az I. r. felperessel szemben megingott a csapat gyenge szereplése és a nem kellő számú fiatal játékos csapatba építése miatt. A II. r. felperes felmondása is utalt arra, hogy a csapat 10 mérkőzés alatt mindössze 10 pontot szerzett, az elvárásoknak nem felelt meg az edzői teljesítmény, továbbá arra, hogy a vezető edző hozta II. r. felperest mint erőnléti edzőt és stábtagot, a vezető edző személyében megrendült bizalom miatt pedig a II. r. felperessel sem kívánják a munkaviszonyt fenntartani. A III. r. felperes felmondása indoka a II. r. felperesével azonos volt.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

5] A felperesek keresetükben arra hivatkoztak, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 66. § (8) bekezdés b) pontja alapján a határozott idejű munkaviszonyt a munkáltató a munkavállaló képességére alapított okból szüntetheti meg felmondással, jelen esetben azonban ez nem valósult meg. Az I. r. felperes munkaviszonya olyan indokkal szüntették meg, amely nem képességével állt összefüggésben, a II. r. és III. r. felperesek munkaviszonyát pedig az I. r. felperes mint vezető edző munkájára való hivatkozással mondták fel. A felperesek elmaradt jövedelem

címén járó kártérítést igényeltek és sérelemdíj megfizetését kérték az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

6] Az alperes a felperesek keresetének elutasítását kérte. Hivatkozása szerint egyértelmű elvárás volt a felperesektől, hogy a csapat kijusson a nemzetközi bajnokságra, valamint az, hogy a vezető edző beépítse az akadémistákat, azaz az utánpótláskorú játékosokat a felnőtt csapatba. Mindez nem történt meg, és a II. r., illetve III. r. felperes sem olyan munkavégzést folytatott, amely a jogviszony fenntartását lehetővé tette volna.

Az első- és másodfokú ítélet

7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.M.3575/2014/79. számú ítéletével az I. r. felperes keresetét elutasította. II. r. és a III. r. felperes keresetének részben helyt adva kötelezte az alperest kártérítés megfizetésére, egyebekben a keresetet elutasította.

8] A bíróság álláspontja szerint a perben nem nyert bizonyítást az a tény, hogy az elvárások egyértelműen megfogalmazódtak volna felperesekkel szemben. A csapat összeállításáért az I. r. felperes mint vezető edző felelt, erőnléti edzőként a II. r. és III. r. felperesek feladata legfeljebb a csapat fizikai felkészítése és a vezető edző felé esetleges javaslattétel lehetett. A felperesek munkaszerződésében bizonyos munkafeladatok meghatározása történt, az a körülmény, hogy nem rendelkeztek az Mt. 46. § (1) bekezdés d) pontja szerinti munkaköri leírással, a perben az alperes terhére esett.

9] A felmondások azon kitétele, hogy az elvárások nem teljesültek, jogellenes megállapítás volt. A II. r. és III. r. felpereseknél azt sem lehetett megállapítani, hogy a vezető edző hozta őket, mint az edzőstáb tagjait, mivel a II. r. felperes I. r. felperestől függetlenül tárgyalta, a III. r. felperes pedig már Magyarországon tartózkodott, amikor az edzői stáb összeállt.

10] Az I. r. felperes felmondásában bizalomvesztésre hivatkozás is szerepel. A Kúria EBH.2016.M.20. számú elvi iránymutató döntésében kitért arra, hogy amennyiben a kötelezettségszegő magatartás miatt a munkáltató bizalma alappal rendül meg a munkavállalóban, a munkaviszony fenntartása a bizalomvesztés bekövetkeztekor válik lehetetlenné. A bíróság álláspontja szerint a csapat gyenge szereplése nem vezethető vissza feltétlenül kizárólag az I. r. felperes magatartására. Az alperes sem állította a perben, hogy az I. r. felperes megszegte volna azokat a konkrét munkaköri kötelezettségeit, amelyek a munkaszerződésben említésre kerültek, azt pedig, hogy a csapat gyengén szerepelt elsősorban a játékosok munkáját minősíti.

11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a bizalomvesztés sem lehet megfelelő indok I. r. felperes munkaviszonyának a képességeire alapított okból történő megszüntetésére, mivel a felmondásban nem rögzítették azt az összefüggést, hogy a csapat rossz szereplése az I. r. felperes kötelezettségszegésére, vagy képességeire hogyan vezethető vissza, ezért a bíróság mindhárom felperes felmondásának jogellenességét állapította meg.

12] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 82. §-ára és 167. § (2) bekezdésére, továbbá a 3/2014. KMK véleményben foglaltakra.

13] Az I. r. felperes esetében arra a következtetésre jutott, hogy a vezető edző kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, így kártérítési igénye alaptalan, a II. r. és III. r. felperesek esetében pedig azt fejtette ki, hogy kárenyhítési kötelezettségük ellenére jelentkezett káruk, amelynek megfizetésére kötelezte az alperest.

14] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj megfizetésére irányuló felperesi igényeket alaptalannak találta, így e körben a keresetet elutasította.

15] A felek fellebbezése és a II. r. és III. r. felperesek csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.251/2017/14. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem, fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében a II. r. és III. r. felperesek

vonatkozásában az elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés jogalapja tekintetében azt helybenhagyta és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg II. r. és III. r. felperesek munkaviszonyát. Az I. r. felperes által követelt elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kimondta, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította. Rendelkezett a perköltségről, illetve az illetékfizetési kötelezettségről.

16] A másodfokú bíróság 6. számú végzésében jogerősen elutasította a II. r. és III. r. felperesek sérelemdíjra vonatkozó csatlakozó fellebbezését, ezért az elsőfokú bíróság ezen ítéleti döntése nem volt a fellebbezési eljárás tárgya, azt a másodfokú bíróság nem vizsgálta és nem értékelhette.

17] A felmondások jogellenességének körében a másodfokú bíróság utalt az Mt. 66. § (8) bekezdés d) pontjára, figyelemmel arra, hogy a határozott idejű munkaviszony felmondással történő megszüntetését az Mt. korlátozza. Kizárólag a munkavállaló képességére alapított okból szüntethető meg az ilyen jogviszony. Ennek megfelelően kellett állást foglalni arról, hogy a jogviszony megszüntetés indokai megfelelnek-e a jogszabályi előírásoknak. A bírói gyakorlat szerint a munkaköri feladatokra való alkalmatlanság azt jelenti, hogy a munkavállaló a számára kijelölt feladatot, valamely személyében rejlő ok (képesség, adottság, készség) hiánya miatt nem tudja ellátni (Kúria Mfv.I.10.722/2005.). A nem kellő számú fiatal játékos csapatba építése nem minősül képességre alapított indoknak. Az alperesnek egyértelmű munkáltatói utasítást kellett volna adnia, amit nem tett meg. A felmondás másik oka, az Ligájában 10 mérkőzés alatt elért 10 ponttal összefüggésben az alperes semmilyen olyan tény, vagy körülményt nem jelölt meg, amely a munkavállaló képességére alapított felmondás jogszerű indoka lehetett volna. Mivel a felmondásnak nem képességre alapított oka volt, a határozott idejű munkaviszony megszüntetése önmagában jogellenes.

18] Az elsőfokú bíróság helyes következtetésre jutott akkor, amikor rögzítette, hogy az alperes azt sem határozta meg, hogy a kellő számú játékos beépítése hány főt jelent, az erre vonatkozó számot az alperes az eljárás során sem pontosította.

19] A II. r. és III. r. felperesek felmondása fentiekben túl azért sem jogszerű, mert annak indokolása szerint kifejezetten az I. r. felperes mint vezető edző személyében megrendült bizalomra hivatkozással szüntették meg a jogviszonyt, pedig nekik más, önálló munkaköri feladataik voltak. Az okszerűség alátámasztásához az alperesnek minden egyes felperes vonatkozásában külön kellett volna megindokolnia és igazolnia, hogy miért nem volt szükség a továbbiakban a munkájukra. Önmagában a vezető edző személyében megrendült bizalom a másodedző és az erőnléti edző felmondását nem alapozza meg.

20] A másodfokú bíróság jogsértőnek találta az elsőfokú bíróság ítéletét mind a megítélt kártérítés, mind a sérelemdíj összegével összefüggésben, ezért azokat hatályon kívül helyezte, és rögzítette azon szempontokat, amelyeket a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak figyelembe kell vennie.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperesek ellenkérelme

21] Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy mind a jogerős közbenső ítélet, mind az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő. Emiatt a Pp. 270. § (2) és 275. § (4) bekezdése alapján kérte, hogy a Kúria az első- és a másodfokú bíróság döntését a Pp. 144. §-ába és 206. § (1) bekezdésébe, 215. §-ába, 221. § (1) bekezdésébe ütközés miatt helyezze hatályon kívül, és az ügyben eljárt elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Másodlagosan a másodfokú közbenső ítélet hatályon kívül helyezését és ezen bíróság új eljárásra és új határozat

hozatalára utasítását indítványozta (Pp. 144. §, 206. §, 215. §). Harmadlagosan a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát kérte.

22] Az alperes hivatkozása szerint a II. r. felperes felmondásának egyik indoka az volt, hogy elmaradt az utánpótlás korú labdarúgók beépítése a férfi felnőtt NB I.-es csapatba. Az alperes már az elsőfokú eljárás során beadványaiban, valamint fellebbezésében is állította, hogy a II. r. felperesnek kifejezetten kötelezettsége volt az utánpótlás megfigyelése és csapatba építése. Alperes állította, hogy felmondásának egyik indoka ezen kötelezettségének elmulasztása volt. A bíróságok e vonatkozásban döntést nem hoztak, a tényállásnak mindez nem lett része, erre vonatkozóan bizonyítási eljárás lefolytatása nem történt, így sérült a Pp. 206. §-a és 221. §-a.

23] A felperesi felmondások közlésekor a bizalomvesztés bekövetkezett az alperes részéről. A csapat a bajnokságban még rosszabb helyzetbe került, mint előtte volt, a felperesek tevékenysége nagymértékben kihatott az alperes gazdasági helyzetére is. Mindezt a bíróságok tévesen értékelték ugyancsak megsértve a Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését, továbbá sérült a Pp. 3. § (2) bekezdése is.

24] A felülvizsgálati érvelés szerint annak ellenére, hogy a felperesek munkaszerződése nem tartalmazta azt a konkrét követelményt, hogy az NB I.-es csapatnak ki kell jutnia a nemzetközi kupára, valamint azt, hogy az alperes által működtetett labdarúgó akadémiáról fiatal játékosok beépítése biztosított legyen, a felperesek a szerződések aláírásakor mindezzel tisztában voltak. A bíróságok helytelenül értékelték a bizonyítékokat, ezáltal megsértve a Pp. 206. §-ában foglaltakat. Az I. és a II. r. felperes a szerződés megkötését megelőzően a klubnál jártak, így tisztában voltak annak filozófiájával, elvárásaival, célkitűzéseivel. A III. r. felperes a munkaviszonyt megelőzően az alperesnél gyakornokként Erasmus ösztöndíjjal dolgozott, így neki is rálátása volt a csapat munkájára. A másodfokú bíróság ítéletének azon része, amely szerint az alperes elismerte, hogy 3 akadémistát a felperesek beépítettek a férfi felnőtt NB I.-es csapatba, iratellenes. Az alperes ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett, emiatt a másodfokú bíróság döntése nem csak a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, hanem 215. §-ába is ütközik.

25] Az alperes álláspontja szerint a 2017. november 15-én tartott tárgyaláson a tanács elnöke nem dr. **K.E.** volt, hanem dr. **B.-né L.K.**. A tanácsváltásról az eljáró jogi képviselőket nem tájékoztatták, emiatt a másodfokú eljárásban súlyos jogszabálysértés történt, figyelemmel a Pp. 144. §-ára. Amennyiben a Kúria egyetért azzal, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértést követett el, úgy az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kéri oly módon, hogy a megismételt eljárásban ne vehessenek részt a Fővárosi Törvényszék VII., VIII., és XIV. számú tanácsának tagjai, mert az ügy elfogulatlan megítélése tőlük nem várható el.

26] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

27] Álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok nem sértették meg a Pp. 206. §-ában, illetve 231. §-ában foglaltakat. Az elsőfokú bíróság ítéletének 6. oldal utolsó bekezdésében döntést hozott a nem kellő számú fiatal beépítéséhez fűződő felmondási okról, kimondva, hogy az nem felel meg az MK.95. számú állásfoglalás követelményének, azaz a konkrét indoknak a felmondásban való meghatározása kötelezettségének. A bíróság kiemelte azon okokat is, amelyek miatt a további bizonyítást mellőzte.

28] A másodfokú bíróság ítélete 10., 11. oldalán helytállóan rögzítette, hogy határozott idejű munkaviszony megszüntetése kizárólag a munkavállaló képességére alapított okból lehetséges. A nem kellő számú játékos beépítése nem minősül képességre alapított oknak, így az erre hivatkozó felmondás jogellenes.

29] A másodfokú bíróság szerint fiatal játékosok - **F.J.**, **G.D.**, **I.F.S.** - alperes általi nevesítése a 49. sorszám alatti alperesi statisztikai kimutatásban megtörtént, amely neveket az elsőfokú bíróság a 8. ssz. jegyzőkönyvben rögzített tárgyaláson vizsgálta, és az abban foglaltak **S.M.** által is

alátámasztattak. Ebből következően sem a Pp. 206. §-a, sem a 221. § (1) bekezdése, sem a 215. §-ában foglaltak nem sérültek.

30] A csapat gyenge szereplése miatti bizalomvesztés mind az elsőfokú mind a másodfokú bíróság döntésének részét képezte, a tényállás feltárásra, és a felmondási okok elbírálásra kerültek.

31] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 144. §-ának megsértésére, mivel ez folytatólagos tárgyalásra vonatkozik, amely jelen esetben nem valósult meg. Az alperes ezen jogszabálysértést csak megjelölte, jogi érvelést nem fűzött hozzá, így ez a felülvizsgálati eljárásban nem is értékelhető.

32] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben konkrétan meghatározták az ügyvédi munkadíj iránti igényüket, amely megbízási szerződésen alapul.

A Kúria döntése és jogi indokai

33] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

34] A Kúria a jogerős ítéletet a határidőben érkezett [Pp. 272. § (1) bekezdés] felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül a Pp. 275. § (2) bekezdés alapján. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

35] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4-6. pont].

36] Ebből következően a Kúria csak azon felülvizsgálati hivatkozásokat vehette figyelembe, amelyek a fenti előírásoknak megfeleltek.

37] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését alaptalanul állította az alperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A másodfokú bíróság rögzítette a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, illetve levont következtetéseiről is számot adott. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet.

38] A Pp. 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felhozott bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH.2012.173., Mfv.I.10.360/2017.).

39] A felülvizsgálati kérelem a tényállás alperes szerinti jogszabálysértő megállapításait megjelölte, továbbá a bizonyítási eljárás szabályainak megsértésére is hivatkozott, eljárásjogi szabályok megsértését állítva, de a munkáltató által a felpereseknél alkalmazott intézkedés alapjánul szolgáló anyagi jogszabályhelyre nem. Önmagában a Pp. 3. § (2) bekezdése, 144. §-a, 215. §-a, 221.

§-a és a Pp. 206. §-a alapján történő felülvizsgálat nem eredményezheti a vonatkozó anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában a felülvizsgálattal elérni kívánt célt, vagyis a felmondás jogellenességének a megállapítását. Az esetleges eljárásjogi szabályokat sértő megállapításból ugyanis önmagában nem vonható le következtetés arra, hogy a bíróságok a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként miért és mennyiben jutottak az Mt. 66. § nem megfelelő alkalmazásának megállapítására. A Pp. 206. § (1) bekezdésében szabályozott, a tényállás megállapítása során történő bizonyítékok mérlegelése nem azonos az anyagi jogszabályban foglalt mérlegeléssel. Ez alapján vonható le ugyanis következtetés arra, hogy az adott tényállás mellett jogszerű volt-e a munkáltató intézkedése, fennálltak-e az abban foglalt feltételek.

40] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §, 221. § megsértését panaszolva állította, hogy a II. r. felperes kötelezettsége volt a játékosok megfigyelése és csapatba építése. Az eljáró bíróságok helytállóan utaltak arra, hogy a II. r. felperesnek csak javaslattételi joga volt, az alperes pedig nem bizonyította, hogy közölte volna vele a konkrét elvárásokat, azt, hogy hány fő csapatba kerülését tartaná elfogadhatónak. A Pp. 206. §-ának megsértése nélkül mérlegelték a bíróságok a rendelkezésre álló adatokat és indokolási kötelezettségüknek is eleget tettek (másodfokú ítélet 11. oldal). Az iratokból megállapíthatóan 3 fő felnőtt csapatba kerülése megtörtént, ennek ellenkezőjét az alperes nem cáfolta, ezért nem állapítható meg a Pp. 215. §-ának sérelme sem.

41] Az alperes azt is állította, hogy a hivatkozott bizalomvesztés oka az volt, miszerint a felperesek magatartása kihatott az ő gazdasági helyzetére. Jogszabálysértésként a Pp. 3. § (2) bekezdését az alperes megjelölte, ebben a körben azonban a jogszabálysértés konkrét indokát nem adta, így ezzel jelen eljárásban nem lehetett foglalkozni. A felülvizsgálati eljárásnak nem lehetett tárgya az alperes gazdasági érdeksérelmének vizsgálata, mivel a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt [Pp. 270. § (1) bekezdés, BH.1995.163.]. Jelen esetben a gazdasági érdeksérelme az alperes a megelőző eljárásokra nem hivatkozott.

42] A felülvizsgálati kérelem sérelmezte, hogy a bíróságok a Pp. 206. §-ának megsértésével jutottak arra a következtetésre, hogy a felperesek nem voltak tisztában a klub elvárásaival. Önmagában az a tény, hogy „a filozófiai célkitűzések” a felperesek előtt ismertek voltak, nem jelenti azt, hogy konkrét elvárásokat is ismertetett velük a munkáltató. A bizonyítási eljárás során nem igazolódott be, hogy a bajnokság során milyen eredmény elérése lett volna elfogadható, vagy hány fiatal játékos csapatba építése volt a kíváncsi. A másodfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy az alperes ezt még az eljárás során sem határozta meg. Így nem történt téves bizonyíték értékelés.

43] Ugyancsak helytálló az a másodfokú bírósági álláspont, hogy az I. r. és a II. r. felperes munkaköri kötelezettsége volt a játékosok átigazolása, a keret összeállítása, a III. r. felperesnek azonban ilyen feladata nem volt, ennek elmaradása nem róható a terhére, amit a bíróságok jogszabálysértés nélkül állapítottak meg. A III. r. felperes esetében nem hagyható figyelmen kívül, hogy ugyan Erasmus ösztöndíjas volt, ez azonban nyilvánvalóan legfeljebb tájékozódást jelentett a klub működését illetően, de nem alkalmas annak alátámasztására, hogy az alperes részletesen tájékoztatta őt a vele szembeni elvárásokról a munkaviszony fennállása alatt.

44] Az alperes felülvizsgálati kérelmében lényeges eljárásjogi szabálysértésként a Pp. 144. §-át jelölte meg, hivatkozva arra, hogy a másodfokon eljáró tanács elnöke nem egyezett meg a jogerős ítéletet aláíró személlyel. Az iratokból megállapíthatóan a kitűző végzést dr. K.E. írta alá, a tárgyalási jegyzőkönyvben is az ő neve szerepel tanácselnökként, csakúgy mint a jogerős ítéletben. Az alperes a jegyzőkönyv kijavítását nem kérte azon okból, hogy nem a ténylegesen eljáró tanácselnököt tüntették fel azon és egyéb adat sem támasztotta alá az alperes érvelését. A jogszabálysértésként megjelölt Pp. 144. § pedig folytatódó tárgyalásra tartalmaz előírást, jelen esetben azonban csak egy másodfokú tárgyalás volt, ahol iratismertetés is történt, továbbá a jogerős határozat megszületett. A felülvizsgálati eljárásban a hivatkozott jogszabálysértés megállapítására nem volt mód.

45] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

46] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul azzal, hogy a feleket terhelő perköltség összegéről a jogerős döntést hozó bíróság fog határozni.

47] Az alperes felülvizsgálati illeték fizetésére köteles az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

, 2016. február 6.

. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s. k. bíró